

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL BUAB „M1“ 2015-06-02 SKUNDO**

2015 m. liepos 27 d. Nr. S-131 (7-131/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršeliienės
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Linos Vosyliienės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui nedalyvaujant

Jūratei Dalmantaitei
R. N.

2015 m. liepos 7 d. posėdyje išnagrinėjusi BUAB „M1“ (toliau – Pareiškėja) skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2015-05-13 sprendimo Nr. (20.16-06)-331-38276, n u s t a t ė:

Inspekcija 2015-05-13 sprendimu Nr. (20.16-06)-331-38276, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (Žin., 2004, Nr. 63-2243, toliau – MAĮ) 87 straipsniu, mokesčių įstatymais, Mokesčių permokos įskaitymo mokesčių nepriemokai ir skoloms valstybei padengti taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos finansų ministro 2004-05-24 įsakymu Nr. 1K-199 (Žin., 2004, Nr. 86-3140), ir atsižvelgdama į Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) Mokestinių prievolių departamento Kauno įmonių skyriaus 2015-06-06 išvadą Nr. 5882960 dėl Pareiškėjos mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo (įskaitymo), nusprendė Pareiškėjai negražinti (neįskaityti) 27119,68 Eur mokesčio permokos (skirtumo), nes apskaitos kortelėje (AK) mokesčio permokos (skirtumo) nėra.

Inspekcija 2015-06-15 raštu Nr. (24.10-31-5)-R-4583 pateikė Komisijai papildomus paaiškinimus, pažymėdama, kad nėra ginčo dėl faktinės aplinkybės, jog Inspekcija Pareiškėjos pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) permoką (27119,68 Eur) panaudojo nepriemokai (bendra suma 130806,58 Eur) padengti, teikdama pagalbą kitai Europos Sąjungos valstybei. Inspekcija, dėstydamą poziciją dėl mokesčių administratoriaus teisės atlikti minėtus veiksmus, vadovavosi MAĮ (2012-06-19 redakcija Nr. XI-2078) 29 str. 3 d. ir 5 d., 28 str. 3, 4 ir 5 d., Lietuvos Respublikos savitarpio pagalbos išieškant mokesčius įstatymo (2011-06-20 redakcija Nr. XI-1466) 11 str. 1 d., bei pažymėjo, kad įstatymų leidėjas nustatė, jog mokesčių administratorius, teikdamas pagalbą kitai Europos Sąjungos valstybei, išieško mokesčines nepriemokas, tačiau kartu jis turi visas teises, kaip ir Lietuvos Respublikos mokesčių mokėtojo atžvilgiu vykdydamas tokias funkcijas. Pabrėžta, jog įstatymų leidėjas

išieškojimo procedūrų atžvilgiu nustatė bendrą nuostatą, neskirstydamas išieškojimo veiksmų į priverstinius ir nepriverstinius. Pasak Inspekcijos, mokestinė prievolė pasibaigia, kai: 1) *įvykdoma mokestinė prievolė*; 2) *mokesčių administratorius priverstinai išieško mokestinę nepriemoką* (MAĮ (2004-04-13 redakcija Nr. IX-2112) 93 str. 1, 2 d.). Cituodama MAĮ 82 str., MAĮ (2004-04-13 redakcija Nr. IX-2112, 2011-12-22 redakcija Nr. XI-1875, 2011-12-22 redakcija Nr. XI-1849) 106 str. 1 d., Inspekcija nurodė, jog įstatymų leidėjas nustatė mokestinės prievolės pabaigos būdus, kai 1) *įvykdoma prievolė, netaikant administracinio nurodymo*; 2) *atliekant nepriemokos padengimą turima permoka*; 3) *taikant priverstinio išieškojimo priemones*. Inspekcijos teigimu, mokesčio permokos įskaitymas vidinėje mokesčių administravimo sistemoje nesukelia administracinio poveikio mokesčių mokėtojui (netrukdo jo ūkinės veiklos). Priešingai, mokesčių administratoriaus administraciniai (privalomi vykdyti) nurodymai finansų įstaigai, laiduotojui, garantui, antstolio atliekami veiksmai sukelia neigiamas pasekmes mokėtojo veiklai, nes siekiant padengti įsiskolinimą valstybės biudžetui ribojamos mokėtojo ūkinės operacijos, teikiant pirmenybę valstybės interesui. Taigi, mokestinė prievolė gali pasibaigti tiek priverstinai, tiek nepriverstinai išieškant mokestinę nepriemoką. Šiais argumentais Inspekcija paaiškino poziciją dėl permokos (skirtumo) panaudojimo užsienio valstybėje nustatyta nepriemokai padengti.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir mano, kad pastarasis turėtų būti panaikintas.

Skunde nurodoma, kad 2014-06-20 įsiteisėjusia Kauno apygardos teismo 2014-06-09 nutartimi Pareiškėjos bankroto administratoriumi paskirtas A. D. Pareiškėjos bankroto administratorius, įvertinęs Inspekcijos 2014-07-24 raštą Nr. (23.28-08-1)-RNA-27107, kuriame nurodyta, kad Pareiškėjos skola / mokestinė nepriemoka Lietuvos Respublikos valstybės, savivaldybių, fondų biudžetams yra 451582,77 Lt (130787,41 Eur), nustatė, kad Pareiškėja turi ne mokestinę nepriemoką, o 93638,83 Lt (27199,68 Eur) dydžio mokesčio skirtumą, todėl Kauno apygardos teismui pateikė 2014-08-29 pareiškimą, prašydamas netvirtinti Inspekcijos 451582,77 Lt (130787,41 Eur) kreditorinio reikalavimo ir neįtraukti Inspekcijos į Pareiškėjos kreditorių sąrašą.

Mokesčių administratorius Kauno apygardos teismui ir administratoriui pateikė 2014-10-21 raštą Nr. (23.28-08-1)-RNA-39153, kuriuo pareiškė, kad Pareiškėja valstybės biudžetui neskolinga, o 2014-10-23 teismo posėdžio metu atsisakė savo pareikšto kreditorinio reikalavimo. Kauno apygardos teismas 2014-10-23 nutartimi civ. byloje Nr. B2-2482-390/2014 Inspekcijos atsisakymą nuo ieškinio priėmė ir bylą nutraukė.

Pažymima, kad bankroto administratorius 2015-02-18 raštu kreipėsi į Inspekciją, prašydamas Pareiškėjos *Mano VMI* apskaitos duomenyse panaikinti Pareiškėjos mokestinę nepriemoką bei apskaitos kortelėje atstatyti 93638,83 Lt (27199,68 Eur) dydžio mokesčio skirtumą. Inspekcija 2015-03-30 raštu Nr. (23.1-08)-RNA-11471 Pareiškėjai atsakė, kad, vadovaudamasis Inspekcijos viršininko 2004 12-20 įsakymu Nr. VA-193 patvirtintų Mokesčių mokėtojo sumokėtų sumų įskaitymo taisyklių (toliau – Taisyklės) III dalies 17 punkto nuostatomis, mokesčių administratorius 2013-05-27, 2013-06-01, 2013-07-01, 2013-08-01, 2013-09-01, 2013-10-01, 2013-11-01, 2013-12-01 įskaitė Pareiškėjos 93638,83 Lt (27199,68 Eur) dydžio mokesčio permoką (skirtumą) Pareiškėjos skoloms dengti pagal mokesčių administratoriaus vykdomą išieškojimą Vokietijos Federacinės Respublikos federalinės muitų išieškojimo vykdymo tarnybos prie Hanoverio centrinės muitinės naudai.

Pareiškėja, remdamasi MAĮ 29 str. 3 dalimi, nurodo, jog Europos Sąjungos valstybių narių mokesčių administracijų (kompetentingų institucijų) prašymai dėl pagalbos išieškant mokestines nepriemokas nagrinėjami ir vykdomi mokesčių įstatymo nustatyta tvarka (kaip mokestinė nepriemoka). Anot Pareiškėjos, MAĮ 106 str. 1 d. yra numatytas baigtinis sąrašas veiksmų, kuriuos atlieka mokesčių administratorius priverstinio išieškojimo atveju, tačiau mokesčio skirtumo įskaitymo / mokestinės nepriemokos dengimo mokesčio skirtumo sąskaitose esančiomis sumomis, kaip mokestinės nepriemokos išieškojimo būdo, MAĮ nenumato. Turimos mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymas mokestinei nepriemokai

padengti yra mokestinės prievolės įvykdymo būdas (MAĮ 82 str. 3 p.), kuris neturi nieko bendra su mokestinės nepriemokos išieškojimu MAĮ nustatyta tvarka.

Remdamasi nurodytais argumentais, taip pat vadovaudamasi MAĮ 155 str. 4 d. 2 p., Pareiškėja prašo Inspekcijos 2015-05-13 sprendimą Nr. (20.21-06)-331-38276 panaikinti ir įpareigoti Inspekciją gražinti Pareiškėjai 27119,68 Eur mokesčio skirtumą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjos skundas atmestinas, Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos 2015-05-13 sprendimo Nr. (20.21-06)-331-38276, kuriuo nuspręsta negražinti (neįskaityti) 27119,68 Eur permokos (skirtumo), nes prašomos gražinti permokos (skirtumo) nėra mokesčių mokėtojos apskaitos kortelėje.

Pareiškėja su priimtu sprendimu nesutinka, savo skunde nurodydama, jog Pareiškėjos bankroto administratorius, gindamas kreditorių ir viešąjį interesus, kreipėsi į mokesčių administratorių, prašydamas panaikinti mokestinę nepriemoką ir Pareiškėjos *Mano VMI* apskaitos duomenyse atstatyti Pareiškėjos turėtą mokesčio skirtumą. Kadangi mokesčių administratorius Pareiškėjai paaiškino, kad jos turėta mokesčio permoka (skirtumas) yra įskaityta Pareiškėjos skoloms padengti pagal užsienio valstybės prašymą, todėl Pareiškėja nusprendė pažeistas teises ginti, vykdydama mokesčio skirtumo susigrąžinimo procedūrą. Inspekcija sprendimu atsisakė gražinti Pareiškėjai mokesčio permoką (skirtumą), Pareiškėja laikosi pozicijos, jog toks sprendimas yra nepagrįstas. Skunde nurodoma, kad Lietuvos mokesčių administratorius, vykdamas užsienio valstybės prašymą dėl mokesčių išieškojimo, neturi teisės atlikti mokesčio permokos įskaitymo veiksmų, nes MAĮ 106 str. 1 dalyje numatytas baigtinis sąrašas veiksmų, kuriuos atlieka mokesčių administratorius priverstinio išieškojimo atveju. Pareiškėjos teigimu, mokesčio skirtumo įskaitymo, kaip mokestinės nepriemokos išieškojimo būdo, MAĮ nenumato, nes turimos mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymas mokestinei nepriemokai padengti yra mokestinės prievolės įvykdymo būdas (MAĮ 82 str. 3 punktas), kuris neturi nieko bendra su mokestinės nepriemokos išieškojimu MAĮ nustatyta tvarka. Remdamasi šiais motyvais, Pareiškėja prašo panaikinti Inspekcijos 2015-05-13 sprendimą Nr. (20.21-06)-331-38276 ir įpareigoti Inspekciją gražinti Pareiškėjai 27119,68 Eur skirtumą.

Posėdžio Komisijoje metu Pareiškėjos atstovas R. N. palaikė skunde išdėstytus motyvus, nurodydamas, jog mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmų mokesčių administratorius neturėjo teisės atlikti. Pareiškėjos atstovas taip pat paaiškino, kad 2013 metais atliktų mokesčio skirtumo (permokos) įskaitymo veiksmų neskundė, mokestinių ginčų procedūrų neinicijavo, tačiau, Pareiškėjos atstovo teigimu, 2013 metais atliktų įskaitymo veiksmų pagrįstumas turi būti vertinamas, nagrinėjant šį ginčą dėl skundžiamo Inspekcijos sprendimo. Pareiškėjos atstovas taip pat nurodė, kad permokos (skirtumo) įskaitymas be mokėtojo prašymo gali būti atliekamas tik mokesčių inspekcijos administruojamiems mokesčiams ir įmokoms, tačiau tai negali būti taikoma, vykdamas išieškojimo veiksmus pagal užsienio valstybės prašymus.

Iš byloje pateiktos informacijos matyti, jog buvęs Bendrovės direktorius R. N. Kauno apygardos teismui pateikė prašymą iškelti jo vadovaujamai įmonei bankroto bylą, motyvuodamas tuo, kad įmonė yra nemoki. Kauno apygardos teismo 2014 m. birželio 9 d. nutartimi Pareiškėjai iškelta bankroto byla. Po bankroto bylos iškėlimo Pareiškėjos bankroto administratorius 2015 m. vasario mėnesį kreipėsi į Inspekciją, prašydamas panaikinti Pareiškėjos 130787,41 Eur mokestinę nepriemoką ir Pareiškėjos *Mano VMI* apskaitos duomenyse atstatyti 27199,68 Eur mokesčio skirtumą.

Pareiškėjai Inspekcija 2015-03-30 rašte Nr. (23.1-08)-RNA-11471 nurodė, kad mokesčių administratorius Pareiškėjos atžvilgiu vykdė išieškojimą pagal 2013-03-12 Vokietijos Federacinės Respublikos federacinės muitų išieškojimo vykdymo tarnybos prie Hanoverio centrinės muitinės (toliau – Vokietijos tarnyba) prašymą vykdyti reikalavimą dėl

105017,03 Eur ir pagal 2013-11-29 Vokietijos tarnybos prašymą vykdyti reikalavimą dėl 50929,04 Eur. Todėl Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 33 str. 8 punktu ir 106 str. 1 dalies 4 punktu, 2013-06-03 priėmė sprendimą Nr. (23.25-08)-328-9482 išieškoti 79877,54 Eur ir 2013-12-09 – sprendimą Nr. (23.25-08)-328-19392 išieškoti 50929,04 Eur pagal užsienio valstybės prašymą.

Inspekcijos 2015-03-30 rašte Nr. (23.1-08)-RNA-11471 pateikta informacija, kad vadovaujantis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininko 2011 m. gegužės 12 d. įsakymu Nr. VA-56 patvirtintų Mokesčių mokėtojo sumokėtų sumų įskaitymo ir mokėjimo prievolių dydžių skirtumo pagal patikslintus mokėjimo prievolių dokumentus tvarkymo taisyklių III dalies 17 punkto nuostatomis, mokestinės nepriemokos mokesčių permokų sumomis yra dengiamos automatiškai, be mokesčių mokėtojo prašymo. Todėl Pareiškėjos 27119,68 Eur PVM permoka buvo įskaityta nepriemokai padengti (2013-05-27 – 25139,49 Eur, 2013-06-01 – 494,92 Eur, 2013-07-01 – 666,13 Eur, 2013-08-01 – 199,19 Eur, 2013-09-01 – 280,64 Eur, 2013-10-01 – 150,18 Eur, 2013-11-01 – 148,58 Eur, 2013-12-01 – 40,55 Eur) pagal Vokietijos tarnybos prašymą vykdyti reikalavimą. Įskaitytos sumos pervestos užsienio kompetentingam asmeniui, Pareiškėjai paaiškinta, kad Inspekcija neturi teisinio pagrindo atstatyti permokos sumas.

Pareiškėja kreipėsi į Kauno AVMI (prašymas Kauno AVMI gautas 2015-04-24), prašydama gražinti 27119 Eur mokesčio permoką (skirtumą). Prašyme nurodyta, jog prašoma gražinti mokesčio permoka (skirtumas) susidarė per 2012–2013 metus (už kiekvieno mėnesio mokestinį laikotarpį) pagal pateiktas PVM deklaracijas (forma FR0600), taip pat už 2012-01-01 – 2012-12-31, 2013-01-01 – 2013-12-31 laikotarpius pagal pateiktas FR0430 deklaracijas. Inspekcija, atsižvelgdama į Kauno AVMI mokestinių prievolių departamento Kauno įmonių skyriaus III poskyrio 2015-05-06 išvadą Nr. 5882960, skundžiamu sprendimu nusprendė negražinti 27119,68 Eur permokos, nes apskaitos kortelėje permokos nėra.

Kaip matyti iš aptartų aplinkybių, Pareiškėja inicijavo mokestinį ginčą dėl Inspekcijos 2015-05-13 sprendimo Nr. (20.16-06)-331-38276, kuris priimtas išnagrinėjus 2015-04-20 Pareiškėjos prašymą (Kauno AVMI prašymas gautas 2015-04-24) dėl 27119,68 Eur permokos (skirtumo) gražinimo, sprendimą motyvuojant tuo, kad Pareiškėjos apskaitos kortelėje prašomo gražinti mokesčio skirtumo nėra. Pareiškėja savo poziciją dėl sprendimo nepagrįstumo grindžia tuo, kad 2013 metais atlikti mokesčių mokėtojos deklaruoto skirtumo įskaitymo nepriemokai padengti veiksmai yra neteisėti. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, Komisijos vertinimu, šioje ginčo byloje pirmiausia turi būti sprendžiama, ar, nagrinėjant skundžiamo Inspekcijos 2015-05-13 sprendimo Nr. (20.16-06)-331-38276 pagrįstumą, yra pagrindas vertinti mokesčių administratoriaus 2013 metais atliktų veiksmų teisėtumą ir pagrįstumą.

Komisijos nuomone, Pareiškėjos ir jos atstovo Komisijos posėdžio metu išdėstyta pozicija dėl 2013 metais atliktų veiksmų vertinimo, nėra teisinga, todėl atmestina kaip teisiškai nepagrįsta.

MAĮ nustato mokesčių administratoriaus veiksmų apskundimo tvarką. Pagal MAĮ 145 straipsnį ginčams, kurie yra priskirtini mokestinių ginčų kategorijai (MAĮ 2 str. 21 dalis), yra taikoma ikiteisminė mokestinių ginčų tvarka, tokia pat tvarka yra naginėjami ir mokesčių mokėtojo skundai dėl mokesčių administratoriaus atlikto mokesčių mokėtojo turimos mokesčio permokos įskaitymo (MAĮ 145 str. 2 dalis). Kiti skundai dėl mokesčių administratoriaus sprendimų (nenurodytų MAĮ 145 straipsnyje) nagrinėjami Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. Atitinkamai MAĮ 152 straipsnis nustato 20 dienų skundo padavimo terminą skundžiamiesiems mokesčių administratoriaus veiksams (sprendimams) apskusti, o pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo nuostatas skundas gali būti paduodamas per 30 dienų nuo skundžiamo sprendimo priėmimo. Norminiuose aktuose įtvirtinta mokesčių administratoriaus veiksmų apskundimo tvarka ir nustatytais terminais siekiama užtikrinti teisinių santykių stabilumą mokesčių administravimo srityje, užkirsti kelią neapibrėžtą laiką bylinėtis ir skatinti asmenis, kurie mano, kad jų teisės pažeistos ar jų atžvilgiu atlikti veiksmai ir priimti sprendimai neatitinka teisės aktų

reikalavimų, kuo greičiau ginti savo pažeistas teises. Tokiu būdu praėjus atitinkamų veiksmų (sprendimų) apskundimo terminams, teisinių santykių dalyviai turi pagrįstą pagrindą tikėtis, kad jų atlikti veiksmai (priimti sprendimai) yra vykdytini ir gali sukelti (sukėlė) teises pasekmes.

Kaip jau minėta anksčiau Pareiškėjos, priimto Inspekcijos 2015-05-13 sprendimo Nr. (20.16-06)-331-38276 neteisėtumą ir nepagrįstumą lemia neteisėti mokesčių administratoriaus 2013 metais, t. y. 2013-05-27, 2013-06-01, 2013-07-01, 2013-08-01, 2013-09-01, 2013-10-01, 2013-11-01, 2013-12-01, atlikti veiksmai, o šių veiksmų atitiktis norminių aktų reikalavimams turi būti vertinama šio ginčo nagrinėjimo metu. Kaip matyti iš atliktų veiksmų turinio, visais atvejais mokesčių administratorius atlikdavo Pareiškėjos mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmus, tačiau dėl šių veiksmų nepagrįstumo ir neteisėtumo Pareiškėja MAĮ nustatytu terminu mokestinių ginčų neinicijavo, nors, pagal MAĮ 145 str. 2 dalį ikiteismine mokestinių ginčų nagrinėjimo tvarka yra nagrinėjami mokesčių mokėtojų skundai dėl mokesčių administratoriaus sprendimų, kuriais yra įskaitoma mokesčio permoka (skirtumas). Todėl iš aptartų aplinkybių matyti, kad nors Pareiškėja ir prašo naikinti Inspekcijos 2015-05-13 sprendimą Nr. (20.16-06)-331-38276, kuriuo atsisakyta grąžinti mokesčio permoką (skirtumą), tačiau 2015 metais inicijuotu ginču Pareiškėja siekia 2013 metais mokesčių administratoriaus atliktų mokesčių permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmų apskundimo, peržiūrėjimo ir įvertinimo.

Komisijos vertinimu, atsižvelgiant į MAĮ įtvirtintą mokesčių administratoriaus veiksmų (sprendimų) apskundimo tvarką, terminus, tai, kad Pareiškėja dėl 2013 metais atliktų mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmų mokestinių ginčų neinicijuoja, Komisija neturi teisinio pagrindo šio ginčo nagrinėjimo metu vertinti šių veiksmų atitiktis norminių aktų reikalavimams. Kitoks šios situacijos vertinimas sudarytų sąlygas mokėtojams formaliai pradėti kitą ginčo (bylos atveju mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo) procedūrą, siekiant jos metu inicijuoti kitų mokesčių administratoriaus veiksmų, kurie nebuvo ginčyti MAĮ nustatyta tvarka ir terminais, peržiūrėjimo ir įvertinimo procedūrą. Pagal MAĮ IX skyriaus normas, taip pat pagal Komisijos nuostatus, Komisijos paskirtis yra ginčų, priskirtinų mokestinių ginčų kategorijoms, nagrinėjimas, tačiau kadangi dėl 2013 metais mokesčių administratoriaus atliktų mokesčių permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmų (kurių kiekvienas pagal MAĮ 145 str. 2 dalį pripažintinas atskiru mokestiniu ginču ir nagrinėtinas MAĮ nustatyta tvarka ir terminais) Pareiškėja mokestinių ginčų neinicijuoja, todėl šių mokesčių administratoriaus veiksmų atitiktis norminių aktų reikalavimams Pareiškėjos inicijuoto ginčo dėl Inspekcijos 2015-05-13 sprendimo Nr. (20.16-06)-331-38276 metu nenagrinėtina. Komisijos nuomone, Pareiškėja, nesutikdama su mokesčių administratoriaus atliktais mokesčių permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmais, turėjo teisę, laikydama MAĮ nustatytos tvarkos, pradėti atskirą mokestinio ginčo nagrinėjimo procedūrą. Aplinkybės, jog mokesčių administratoriaus veiksmai atlikti 2013 metais, neatima teisės iš Pareiškėjos pasinaudoti šia galimybe, tačiau Pareiškėja turi pareigą objektyviais duomenimis pagrįsti svarbias skundo padavimo terminų praleidimo priežastis, prašydama atnaujinti dėl svarbių priežasčių praleistus skundo padavimo terminus, pateikdama šias priežastis pagrindžiančius dokumentus (MAĮ 152 str. 3 dalis). Pažymėtina, kad tokios pozicijos dėl būtinybės laikytis atskiriems mokesčių administratoriaus sprendimams nuginčyti teisės aktais numatytos tvarkos laikosi ir Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (2015-05-08 nutartis adm. byloje Nr. AS-726-438/2015).

Pagal byloje pateiktą informaciją nustatyta, kad Pareiškėjos apskaitos kortelėje prašymo grąžinti mokesčių permoką (skirtumą) pateikimo metu (2015-04-20, 2015-04-24) prašoma grąžinti mokesčių permoka (skirtumas) nebuvo apskaitoma, nes 2013 gegužės–gruodžio mėnesiais buvo atlikti deklaruotos mokesčių permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmai. Nesant duomenų dėl atliktų mokesčių administratoriaus mokesčių permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmų pripažinimo nepagrįstais ir šių veiksmų panaikinimo, ginčo byloje nėra teisinio pagrindo Pareiškėjai grąžinti jos prašomą mokesčių permoką (skirtumą), todėl konstatuotina, kad Inspekcija pagrįstai atsisakė Pareiškėjai grąžinti jos prašomą 27119,68 Eur mokesčio

permoką (skirtumą). Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjos skundas atmestinas, Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Inspekcijos 2015-05-13 sprendimą Nr. (20.16-06)-331-38276.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršelienė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė